

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511324448/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Efter Aftale vil jeg uden videre Omsvøb begynde paa mit 1,1
 LevnetsLøb — og da jeg haaber, at De min beste Ven, altid
 forudsætte hos mig den ømmeste Agt og Kjærlighed for Dem
 og Deres; vil jeg intet videre tale herom, i de Breve, som allene
 ere bestemte til at give Dem et Begreb om min Tænkemaade, 5
 mine Luuner, min Opførsel og min Skjæbne i de Tider, da jeg
 ikke var saa lykkelig, at kjende Dem — Jeg har neppe nodig
 at bede Dem gjenme disse Papirer — De holde for meget af
 mig til at kaste dem bort — Men at skjule dem er en Sag, som
 jeg paalegger Deres Samvittighed. — For nærværende Tid er 10
 Deres Kjæreste og ConferentsRaad Carstens de ene-
 ste Vidner som jeg kan faale til en authentique Tilstaaelse af
 mine Daarligheder — Naar jeg nu paa nye har bedet Dem
 undskyld mig; om jeg i Hensigt til min egen Fornøielse, be-
 gynder i min Historie, hvor og hvorledes det falder mig ind, 15
 saa tænker jeg, at jeg uden videre Forberedelser kan skride
 til Værket —

JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

HAMBORG

20

» MEN hvad vil der dog blive af os til Slutningen,
 min kjære Johannes? —« sagde min Broder,
 i det han om Morgenen Klokken omtr. 10 krøb ud
 af en Edderduuns Seng med Silke-Omhæng — — —
 Hvad andet svarede jeg, end det, som vor første 25
 Hensigt var — — et Par Preüsiske Husarer? — » Men
 du veedst vi har ingen Penge meer, og Verten begyn-
 der alt, at see suurt« — — — » Men vi kommer da
 til at haste, og jo før jo heller melde os enten hos
 den Preüsiske Resident, eller paa den første, den 30
 beste Hverve-Plads?« — Men var det ikke dog
 bedre, om vi skrev hjem til vore Forældre? — —
 Kjærling, raabte jeg, det er den evige Snak, hvor-
 med du plager mig, hver Morgen, førend du faaer
 Frokost — Vi havde da gjort bedre i at blive hjem- 35
 me da vi var der — Vi havde spart baade vore
 Forældre og os alt dette Bryderie — Du veedst,
 med hvilken Møye du selv overtalte mig til at løbe
 bort, men nu, da det engang er skeet, skal hver-